AD 16-10-2007

Rotterdams museum speurt naar zeldzame schaamluis

TOM TATES
ROTTERDAM

Het Natuurhistorisch Museum Rotterdam doet al maanden verwoede pogingen de collectie geleedpotigen uit te breiden met schaamluizen. Uit recent wetenschappelijk onderzoek blijkt dat de *Phthirus pubis*, oftewel het 'platje', zeldzaam begint te worden, sinds het tot de laatste krul wegscheren van schaamhaar bij mannen en vrouwen steeds populairder wordt.

Ondanks aanhoudende inspanningen van museumconservator Kees Moeliker is het nog niet gelukt een of meer exemplaren van de seksueel overdraagbare jeukdiertjes te bemachtigen. Verschillende soa-poliklinieken in en om Rotterdam konden hem geen platjes leveren, omdat de dragers ze doorgaans zelf te lijf gaan met luizenlotion van de drogist. Een oproep aan Rotterdammers, gedaan in het magazine Nieuw Rotterdam, hun dode schaamluisjes aan het museum te schenken, bleef ook zonder resultaat.

„Kennelijk staat hun natuurlijke biotoop (het kruis) in Nederland ernstig onder druk. Dit in navolging van Engeland waar het gladscheren van de erogene zones zo langzamerhand epidemische vormen begint aan te nemen en het leefgebied van de platjes dus op een haar na vernietigd lijkt," aldus Moeliker.

Hij vergelijkt de onzekere toekomst van schaamluizen met wat pandaberen overkwam. Grootschalige kap van bamboebossen bracht deze diersoort op de rand van uitsterven. „Met de platjes zal het heus niet zo'n vaart lopen omdat er altijd bevolkingsgroepen zullen zijn die hun schaamhaar onaangeroerd laten. Lokaal lijken ze serieus op hun retour. Omdat hun lot onvoorspelbaar is, verdienen ze een plek in het museum."

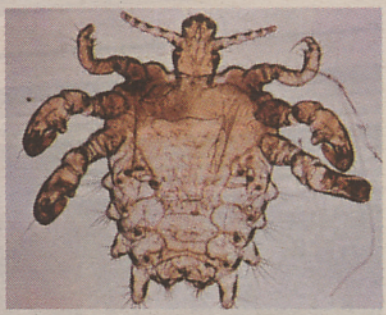

Phthirus pubis, oftewel het 'platje'.

Wie een schaamluis bij zichzelf opmerkt, kan deze inleveren bij het museum aan de Westzeedijk. Signalement: een millimeter groot, bleek van kleur en zes pootjes waarvan de achterste vier klauwtjes hebben. Moeliker: „Graag, in verband met hygiëne, alleen dode exemplaren, geconserveerd in 70 procent alcohol." Brengers hoeven zich over hun privacy geen zorgen te maken. „We schrijven alleen de naam van de drager(s) en wat gedetailleerde vindplaatsinformatie op. En daar gaan we natuurlijk discreet mee om."